

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20940/2023
12.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Вукојевић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Драган Милорадовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1985/22 од 12.04.2023. године, у седници већа одржаној 12.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1985/22 од 12.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 2401/21 (2019) од 27.05.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужиља АА сувласник на 15/24 од кп.бр. .../..., потес, ..., њива 2. класе у површини од 2,70 ари у КО ... по правном основу наслеђа, а као законски наследник оца пок. ЂЂ, бившег из ... и мајке, пок. ЕЕ, бивше из ..., па је тужени дужан да призна и трпи да се тужиља укњижи у катастар непокретности код СКН Кучево и у другим јавним књигама, као нови сулавник истих непокретности. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужиља ББ сувласник од 5/24 од кп.бр. .../... потес „...“ њива 2. класе у површини од 2,70 ари КО ..., по правном основу наслеђа, као законски наследник мајке пок. ЕЕ, па је тужени дужан да призна и трпи да ес тужиља укњижи у катастар непокретности код СКН Кучево... и другим јавним књигама, као нови сувласник исте непокретности. Ставом трећим изреке, утврђено је да су тужиоци ВВ и ГГ сувласници на по 1/12 кп.бр. .../..., потес „...“ њива 2. класе у површини од 2,70 ари у КО ..., по правном основу наслеђа, као законски наследници мајке, сада пок. ЖЖ, па је тужени дужан признати и трпети да се тужиоци укњиже у Катастар непокретности код СКН Кучево и у другим јавним књигама као нови сувласници истих непокретности. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева којим би се утврдило према туженом да су тужиоци АА на 15/24, ББ на 5/24, ВВ и ГГ на по 1/12 од кп.бр. .../... судржаоци. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцима плати износ од 311.166,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1985/22 од 12.04.2023. године, укинута је првостепена пресуда у првом, другом, трећем и петом ставу изреке и пресуђено: 1, одбијен је тужбени захтев тужиље АА да се утврди да је тужила сувласник на 15/24 од кп.бр. .../..., потес „...“ њива 2. класе у површини од 2,70 ари у КО ... по правном основу наслеђа, као законски наследник оца пок. ЂЂ и мајке пок. ЕЕ, те да је тужени дужан да призна и трпи да се тужила укњижи у катастар непокретности код СКН Кучево и у другим јавним књигама, као нови сувласник истих непокретности; 2, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ, да се утврди да је тужила сувласник од 5/24 од кп.бр. .../... потес „...“ њива 2. класе у површини од 2,70 ари КО ..., по правном основу наслеђа, као законски наследник пок. ЕЕ, те да је тужени дужан да призна и трпи да се тужила укњижи у катастар непокретности у СКН Кучево и другим јавним књигама, као нови сувласник истих непокретности; 3, одбијен је тужбени захтев тужилаца ВВ и ГГ којим су тражили да се утврди да су тужиоци сувласници на по 1/12 од кп.бр. .../..., потес „...“, њива 2. класе у површини од 2,70 ари у КО ..., по правном основу наслеђа, као законски наследници мајке сада пок. ЖЖ, те да је тужени дужан признати и трпети да се тужиоци укњиже у катастар непокретности у СКН Кучево и другим јавним књигама, као нови сувласници истих непокретности; 4, обавезани су тужиоци да туженом солидарно на име трошкова парничног поступка исплати износ од 89.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...190/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије тужилаца да другостепена пресуда садржи нејасне и међусобно контрадикторне разлоге указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, кп.бр. ... њива 2. класе у површине од 76,10 ари од првобитног премера била је уписана на 33 из ... са целином у пл.бр. ... КО Ревизијом 1951. године приликом пробијања пруге Пожаревац-Мајданпек наведена парцела се дели на кп.бр. .../... у површин од 58,89 ари и кп.бр. .../.. у површини од 3,52 ара, који се уписују на ИИ из ... са целином, а остатак парцеле се уписује на ЈЖГ Министарство саобраћаја пруга Пожаревац-Кучево у пл.бр. Након смрти ИИ, на основу решења о наслеђивању уписују се на ЖЖ, рођену ...,са уделом од 1/6 и ЂЂ са уделом од 5/6, а променом 85/72 кп.бр. .../... уписује са површином од 2,70 ари у пл.бр. Тужиоци ВВ и ГГ су законски наследници иза пок. ЖЖ која је преминула 21.12.2014. године, док су на заоставштини ЂЂ оглашени за наследнике његова супруга ЕЕ и ћерка АА са по 1/2, а након смрти ЕЕ иза њене смрти су оглашене за наследнике ћерка ББ и АА. У парници П 653/85 мајка туженог, ЈЈ је поднела тужбу ради утврђења права својине на кп.бр. ... њива 2. класе на „...“ површине 2,70 ари, у

којој је навела да је од тужене ЖЖ купила 1/6, а од покојног ЂЂ 5/6 наведене парцеле и да је уговор реализован, па је пресудом на основу признања од 13.08.1985. године утврђено да је ЈЈ власник на наведеној парцели. Наведена пресуда је ручно исправљена, тако што је у изреци уписана кп. .../..., па је на основу овакве пресуде парцела .../... уписана на ЈЈ. Тужени је након смрти мајке поднео тужбу П 2353/13 против сестара и у овом предмету је донета пресуда на основу признања 24.10.2013. године којим је утврђено да је ДД, овде тужени, власник и држалац кп.бр. .../... њива 2. класе из лн.бр. ... КО ..., а на основу уговора о доживотном издржавању Р 284/87 од 10.08.1987. године. Увиђајем на лицу места и вештачењем преко вештака геометра, утврђено је да су парцеле кп.бр. .../..., .../..., као и кп.бр. .../... и .../... фактички спојене и ограђене са свих страна оградом од тврдог материјала са металном оплатом. Мајка туженог је поставила бетонску ограду, и 1987. године су изградили помоћни објекат. Туженог нико није сметао у поседу парцела.

Другостепени суд је након одржане расправе укинато првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, налазећи да је од 1985. године па све до 2018. године, када се тужиља АА препоручним писмом обратила туженом, односно 11.09.2019. године када тужиоци поднесе тужбу овом предмету, правни претходник туженог и тужени били у континираној непрекидној државини предметне парцеле дуже од 20 година, не прихватајући исказ тужилаца којим су оспоравали да је предмет купопродаје била спорна парцела.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је одбио тужбени захтев из разлога које као правилне прихвата и ревизијски суд.

Одредбом члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да је државина савесна ако држалац не зна или не може знати ако ствар коју држи није његова. Према члану 28. став 4. истог закона савестан држалац непокретне ствари, на које други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година.

У конкретном случају, правни претходник туженог, његова сада пок. мајка ЈЈ и тужени су били у непрекидној савесној државини спорне катастарске парцеле .../... . Како одржај представља консолидацију правног стања са фактичким стањем, то се по протеку законског рока фактички само декларише испуњеност правних претпоставки за одржај, тако да је тужени стекао право својине на предметној непокретности, а тужиоцима као законским наследницима раније уписаних власника престало је право својине у смислу члана 45. наведеног закона.

Пресуда је заснована на чињеничном стању утврђеном пред другостепеним судом након отварања расправе и на исто је другостепени суд правилно применио материјално право. У поступку је утврђено да су правни претходник туженог и сам тужени били у континираној непрекидној државини предметне парцеле дуже од 20 година, те су правилно примењене одредбе Закона о основама својинскоправних односа које прописују услове за стицање права својине по основу одржаја.

У оспоравању правилности примене материјалног права, ревизијом се указује да се побијана пресуда заснива само на једном доказу, исказу туженог, да у конкретном случају нема савесности ни туженог ни његовог правног претходника који би водили

стицању својине на предметној непокретности, што је неосновано указивање, с обзиром да је другостепени суд утврдио битне чињенице у односу на постојање савесности туженог и његовог правног претходника оценом доказа и правилно применио материјално право.

Из наведених разлога, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужиоци нису успели у поступку по изјављеној ревизији.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић